

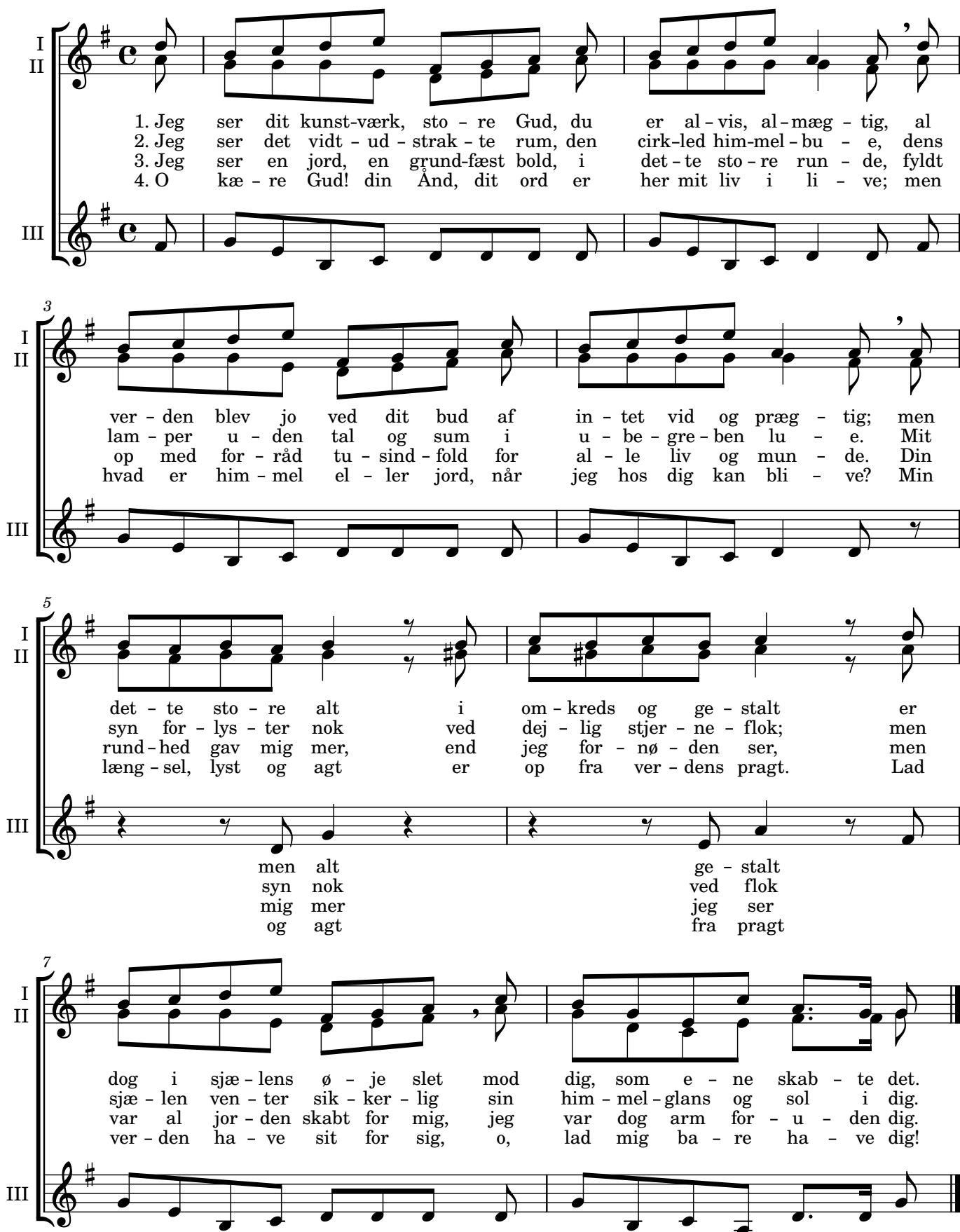
Jeg ser dit kunstværk, store Gud

SSA

Sperontes

Ambrosius Stub

Sats: Anders Olesen 2022

I
II

1. Jeg ser dit kunstværk, sto - re Gud, du er al - vis, al - mæg - tig, al
2. Jeg ser det vidt - ud - strak - te rum, den cirk - led him - mel - bu - e, dens
3. Jeg ser en jord, en grund - fæst bold, i det - te sto - re run - de, fyldt
4. O kæ - re Gud! din Ånd, dit ord er her mit liv i li - ve; men

III

3

I
II

ver - den blev jo ved dit bud af in - tet vid og prægt - tig; men
lam - per u - den tal og sum i u - be - gre - ben lu - e. Mit
op med for - råd tu - sind - fold for al - le liv og mun - de. Din
hvad er him - mel el - ler jord, når jeg hos dig kan bli - ve? Min

III

5

I
II

det - te sto - re alt i om - kreds og ge - stalt er
syn for - lys - ter nok ved dej - lig stjer - ne - flok; men
rund - hed gav mig mer, end jeg for - nø - den ser, men
læng - sel, lyst og agt er op fra verdens pragt. Lad

III

men alt ge - stalt
syn nok ved flok
mig mer jeg ser
og agt fra pragt

7

I
II

dog i sjæ - lens ø - je slet mod dig, som e - ne skab - te det.
sjæ - len ven - ter sik - ker - lig sin him - mel - glans og sol i dig.
var al jør - den skabt for mig, jeg var dog arm for - u - den dig.
ver - den ha - ve sit for sig, o, lad mig ba - re ha - ve dig!

III